సూరి సిద్ధాంతం

"డ్రాస్టిక్ స్టెప్స్! స్ట్రాంగ్ మెషర్స్"—అన్నాడు సూరి.

"తెలుగు ఏడవ్వోయ్! ప్రతిదానికీ వెధవ ఇంగ్లీషు!

"రైటో! అఘాయిత్యమైన మెట్లు! బలమైన కొలతలు!—"

"వద్దు! వద్దు! ఇంగ్లీషులోనే కానియ్యి".

"నాకు తెలుగు రాదంటే వింటావా నువ్వు? నా సిద్ధాంత మేమిటంటే. ఎప్పుడైనా కానీ. కొంత అఘాయిత్యం. మొండితనం. చెయ్యకుండా లోకాన్ని ఎవడూ జయించలేడు!"

అది నిజం కూడాను. అసలు సూరి వాకింగ్ ఎన్ సైక్లోపీడియా (నాకు సూరి సద్గుణం అలవాటు పడ్డది. అట్లా అని "నడుస్తున్న విజ్ఞాన సర్వస్వం" అంటే మాత్రం ఏమంత బాగుంది?) ఏ విషయమైనా అడగండి సూరి చెపుతాడు. సూరికి తెలుసు. ఆడవాళ్లు తల్లో పెట్టుకునే సూదుల దగ్గిర్నుంచి కాస్మిక్ రేస్, మాడరన్ స్పిరిచుఅలిజం వరకూ వాడికీ తెలీని విషయం లేదు. అయితే వాడి స్ట్రాంగ్ పాయిం టేమిటంటే "గృహచ్ఛిద్రాలు". ఆ పేరుతో వాడొక పెద్ద గ్రంథం రాయటం ప్రారంభించాడు. అదీ పూర్తి అయిన తరవాత అన్ని సంసారాలు చక్కపడగలవు. అంత దాకా మీరంతా ఇది విని తృప్తిపడవలసిందే. (సూరి సిద్ధాంతం నిజంగా పని చేస్తుందా అని అనుమానించు వారి కిప్పుడే ఒక ముక్క చెప్పేస్తాను. నా పైసంపాదన విషయం ఇంట్లోవాళ్ళకు అంతు పట్టనివ్వవద్దని సలహా యిచ్చి మా కొంపలో కాస్త శాంతి నెలకొల్పింది వీడే!)

"లోకంలో అనేకరకాల పశువులున్నారు. వాళ్ళను గురించి కథల్లోనూ, నాటకాలలోనూ చదువుతునేవున్నాం కాని ఎదురుగా వచ్చినప్పుడు చూసి చూడనట్టు ప్రవర్తిస్తున్నాం. ఎందులకు? చిన్న సంగతి చెబుతా

విను. నా స్నేహితుడి చెల్లెలొకపిల్ల వుంది. ఆ పిల్ల భర్త మంచివాడే కాని దేబె. ఉత్త ఓబయ్య. కాపరానికి పోయింది మొదలా అమ్మాయిని కుక్క కన్నా నీచంగా చూశాడంటే నమ్ము. ఆపిల్ల వెధవ ఆడబిడ్డ పని మనిషిని చూచినట్టు చూసేది. బావగారు భార్యను చూసినట్టు చూసేవాడు. మామగారు—అమిత దురహంకారి—మీదపడి కొట్టేవాడు. మొగుడంతా చూస్తూ ఊరుకునేవాడురా! వాడి సైకాలజీ ఎటువంటిదోమరి! ఆపిల్లకు సహజంగా ఒళ్లుమండేది. కాని ఏంచేస్తుంది. ముచ్చటగా మొగుడిచేత సింహాసనం ఎక్కించుకోవలసిన రోజులలో చీవాట్లూ, చెప్పుదెబ్బలూ!

"చుట్టుపక్కలవాళ్లంతా చూస్తూ ఊరుకున్నారా అంటావా? ఆయనకు ప్రోత్సాహంకూడా ఇచ్చారేమోనని నా అనుమానం. ఆయన చాలా ధనికుడు!

"ఆపిల్ల చాలా పౌరుషంకలది; అందుకని ఎవరితోనూ చెప్పుకోలేదు. మొగుణ్ణిచూస్తే ఉన్నగౌరవం బొత్తిగా పోయింది; కాలానికి కట్టుపడి ఉంటున్నది. ఇట్లా జరుగుతుండగా ఆపిల్ల గర్భిణిగా ఉండి ఆడపిల్లను ప్రసవించినది. అంతటితో ఆపిల్ల కష్టాలు రెండింతలయినై. ఒరే! నే వొక్కటే చెబుతున్నా చూడు! ఆడపిల్ల పుడితే ఏడిచేవాళ్ల కుండే ఒక్కటే శిక్ష! అటువంటివాణ్ణి ఆడవాళ్ళంతా బహిష్కరించి దగ్గిరికి రానీయకుండా ఉంచేసరి! ముష్టి ఆచారాలను అతిక్రమించలేక, ఆడ పిల్ల పెళ్ళి గొంతుకు ఉరల్లే చేసుకుని ఆడపిల్ల పుట్టిందని వలవలా ఏడుస్తారు.

"ఇట్లా కొంతకాలం గడిచిందమ్మా! మా స్నేహితుడి చెల్లెలు మరో ఆడపిల్లను కన్నది! శిక్ష! ఏమంటావు? ఆరోజునించీ ఆపిల్ల పడ్డపాట్లు చెప్పటానికి వీలులేదు. ఈలోపల మా స్నేహితుడివైపువాళ్ళు చూచా యగా పిల్ల కష్టాలనుగురించి విన్నారుకాని పిల్లనడిగితే నిర్లక్ష్యంగా ఏమీలేదు, పొమ్మన్నది. కాని మా స్నేహితుడుమాత్రం కోపంవస్తే

మనిషికాదు. వాడు చాలారోజులు కోపం ఆపుకున్నాడు. మళ్ళీ చెల్లెలు మూడోసారి ప్రసవించటానికి వచ్చినపుడు ఆపిల్లను నిలవతీసి సంగతి యావత్తూ కనుక్కున్నాడు. ఇంకేముంది?—అప్పుడు నువ్వ యితే ఏంచేస్తావురా!"

"ఇంకా ఏంచేసేదేమిటి? ఆ ముసలాణ్ణీ కొడుకుల్నీ చిత్రవధ చేసొస్తాను!"

"తప్పకుండా! నీ తెలివితేటలు నాకు తెలుసును....సమయానికి నేను దేవుడల్లే వచ్చాను. (మా సూరికి మాడెస్టీ అనేది ఏకోశాన లేదని ఇప్పుడే తెలుసుకోండి!) మా స్నేహితుడు కత్తులూ కటారులూ తీసుకుని ప్రయాణమౌతున్నాడు. వాడి ప్రయాణం ఆపి, వాణ్ణి మెల్లిగా సముదా యించి వాడి చెల్లెలితో మాట్లాడాను. ఆపిల్లకు మొగుణ్ణిచూస్తే బొత్తిగా అభిమానం పోయింది. కాని మొగుడికి తన్నుచూస్తే ఒక విధమయిన పిరికిప్రేమ లేకపోలేదన్నది. అంతే నాకు కావలిసింది. అప్పుడే మా స్నేహితుడిచేత బావమరిదికి ఒక ఉత్తరం రాయించాను. నీభార్య. మా చెల్లెలు, తిరిగి ఆడపిల్లను కని అప్రతిష్ఠపడలేక విషం తీసుకుని ఆత్మహత్యచేసుకోటానికి ప్రయత్నించింది. కనుకున్నాం. డాక్టరువచ్చి ఏదో మందిచ్చాడు. పిల్ల అపాయకరమైన స్థితిలోఉంది అని.

"ఆ ఉత్తరం అందినతరువాత ఆపిల్ల మొగుడి అవస్థ వర్ణనాతీతం. అది చదువుతూనే మత్తువదలిన తాచల్లే లేచాట్ట. తల్లినీ తండ్రినీ తిట్టాడుట. అన్న మొహాన చేతులోఉన్న పుస్తకం విసిరేశాడు. తన భార్య బతక్కపోవాలి ఒక్కొక్కరి నెత్తురూ తాగి పేగులు మెళ్ళో వేసుకోకపోతే, ఛీ: మాదిగాణ్ణేనని ప్రతిజ్ఞ చేసి అత్తవారింటికి పరుగెత్తు కొచ్చాడు. తరువాత చెప్పేదేముంది? ఆ కాపరం కుదుటపడ్డది. అతని ప్రతిజ్ఞ మళ్ళీ మళ్ళీ విన్నతరువాత మా స్నేహితుడి చెల్లెలు భర్తమీద అభిప్రాయం మార్చుకొని చాలాప్రేమగా ఉండటం మొదలుపెట్టింది.

ఇప్పు డాపిల్ల ఆరుగు రాడపిల్లలనుకన్న దింతవరకు. అత్తగారూ మామ గారూ తమకసలు మగపిల్లలే అక్కర్లేదన్నట్టు నటిస్తారు. చిన్నకొడుకు చెవివేటుదూరంలో ఉన్నంతకాలం."

"నువ్వు చాలా తెలివికలవాడివిరా, సూరీ! అందరికీ అభూయిత్యంగా ఉత్తరం రాయటానికి దమ్ముంటుందంటావా ?"

"నన్నేం చూశావు ? నా తల్లోంచి దూరిపోయిన వాడున్నాడు అభూయిత్యానికి. (ఇంకోటి గొప్ప ఒప్పుకునే గుణంకూడా ఉంది. సూరిదగ్గిర. ఏమాట కామాటే!) పార్వతీశమని మహా అందంగా ఉండేవాడు. అతనికి వేలువిడిచిన మేనమామ ఒకడుండేవాడు. ఆయన్ను పార్వతీశంతాత దగ్గిరికితీసి పెంచటంవల్ల వేలువిడిచిన లక్షణాలేమీ కనిపించకుండా పోయినై. ఆయన కో కూతురున్నది, శారద అని. అందరూ వద్దువద్దంటుంటే ఆపిల్లకి ఎనిమిదోఏట పెళ్ళిచేశాడు. నాకింకా సంవత్సరానికి మూరకంఉంది. కన్యాదాన ఫలం దక్కాలి అట్లా అని. ఆయన కొంచెం చాదస్తంమ్మొగుడులే, మొదటినించీ! కన్యాదానఫలం మాటాగా దక్కింది! శారద మొగుడు ఆరునెలల్లోనే చచ్చి ఊరుకున్నాడు. లబాయిలూ, దిబాయిలూ! అందరూ ఆయన్ను అడ్డమైన తిట్లూ తిట్టారు.

"మొగుడుపోయిన తరువాత మూడునాలుగేళ్ళ కాపిల్ల రజస్వల అయింది. తనతోటివాళ్ళంతా ఒక రొకరే కాపరానికి పోతుంటే ఆపిల్లకు చాలాదుఃఖంగావుండి. తనక్కూడా తిరిగి ఎందుకు పెళ్ళిచెయ్యరని తండ్రినీ తల్లినీ అడగటం మొదలెట్టింది. అటువంటిపనిచేస్తే తనకు రౌరవాది నరకాలు రావటమే కాకుండా తన్ను యావన్మందీ బహిష్కరించి వెలివెడతారు కనక తను అటువంటిపని చెయ్యటం కలలోవార్త అని తండ్రి ఖచ్చితంగా చెప్పేశాడు."

"శారద కిదంతా ఉన్మత్తప్రేలాపనల్లేనూ సంధిమాటలల్లేనూ ఉండి తన బావ కోఉత్తరం రాసింది. నేను చూశాను కూడాను అది.

"ఏం బావా! నన్ను పెళ్ళిచేసుకున్నవాళ్ళూ చేసినవాళ్ళూ రవరవ నరకానికి పోతారా? మా నాన్న అంటున్నాడు. ఇదంతా నిజమేనా? నీకు రవరవ నరకమంటే భయమేనా? ఎందుకంటే నాకేం భయం లేదు. నువెప్పుడూ ఇక్కడికి రావేం? ఈసారి శలవలకు వస్తావా తప్ప కుండా రా. బావా. చాలా రోజులుందువుగాని. ఏం నేను పూలుపెట్టు కుంటే. ఎంత బాగుంటుందనుకున్నావు. మరి మా అమ్మ పెట్టుకోనీదుగా. అంచేత మా అమ్మ చూడకుండా పెట్టుకుంటాను. తప్పక రా బావా.

ఇట్లు నీప్రియురాలు, శారద."

"ఇదంతా తెలిసి రాసిందంటానికీ వీల్లేదు; అజ్ఞానంలో రాసిందన టానికీ వీలులేదు. మొత్తానికి ఆ ఉత్తరం చూసి పార్వతీశం ముగ్ధుడై నాడు. ఎట్లాగైనా శారదను చేసుకోవలిసిందే ననుకున్నాడు. అతనికి వేలువిడిచిన మేనమామగారింట్లో తనకు కలిగే ఇబ్బందులు స్పష్టంగా తెలుసును. వాటన్నిటికీ సిద్ధమై మరీ బయలుదేరాడు.

వాకిట్లో బావనుచూడగానే శారద "ఓ! బావొచ్చాడే. అమ్మా!" అంటూ కేకలుపెట్టి నాట్యం చెయ్యటం మొదలుపెట్టింది. అయితే అంత సంతోషంలోకూడా తను రాసిన ఉత్తరంచూసి వచ్చాడన్నమాట బయట పెట్టలేదు. ఆసంగతి గమనించాడు పార్వతీశం. కాని అతను శారదవంక కఠినంగా చూశాడు. శారద నిర్ఘాంతపోయింది. ఈచర్య ఆపిల్ల కర్థం కాలేదు. అతను తనతోమాట్లాడినప్పుడల్లా కసురుతూ మాటలాడటంచూసి ఇంకా ఆశ్చర్యపడ్డది. ఆమధ్యాహ్నం అతను అత్తతోను, మామతోనూ రహస్యంగా "శారద మరీ మితిమీరుతున్నది. దాని కలుపిచ్చిపాడుచేస్తు న్నారు. ఈడొచ్చిన మొగాళ్ళతో అది అట్లా పూసుకు పూసుకు తిరగటం ఎంత అప్రతిష్ఠ." అన్నమాటలు వింటే శారదకు గుండెపగలవలసిందే. తనతో బావ సరిగా మాట్లాడకపొయ్యేటప్పటికే శారదమొహం ఇంత చేసు కుని దిగులుగా ఒక మూలకూర్చున్నది. బావకుకోపం వచ్చిందనుకున్నది.

"రెండుగంటలకు శారదతండ్రి స్కూలుకువెళ్ళాడు. మూడు గంటలకు తల్లి పురాణంచదివేచోట కూర్చుని నిద్రపోయింది. శారదా, బావా మిగిలారు. శారద బావదగ్గిరికొచ్చి, "ఏం, బావా! నామీద అంతకోపం వచ్చింది. నాతో మాట్లాడవా?" అంది. పాపం పార్వతీశానికి కళ్ళనీళ్ళ పర్యంతమయింది.

"ఓసి, పిచ్చిదానా! నాతో అట్లామాటలాడితే మీఅమ్మ కోప్పడదుటే?" అన్నాడు పార్వతీశం.

"అయితే నన్ను చూస్తే నీకు కోపంలేదన్నమాటే!" అంది శారద మొహం అంతచేసుకుని.

"ఎంతమాత్రంలేదు. నువ్వు వెంటనే వెళ్ళి తల్లో పూలుపెట్టుకురా!" శారద దొడ్లోకి పరుగెత్తుకుపోయి తలలోపూలు అడ్డదిడ్డంగా కుక్కుకొచ్చింది.

"మొహాన కుంకంబొట్టుపెట్టుకో!" శారద బొట్టుపెట్టుకుంది.

"నాకొ చిన్నముద్దుపెట్టూ!...బావనుకదూ?" శారద ముద్దుపెట్టుకోనిచ్చింది. పార్వతీశం కొంసరుకింద గట్టిగా శారదను కౌగిలించుకున్నాడు.

"నన్ను పెళ్ళిచేసుకుంటావా, శారదా?"

"ఎట్లా? నాన్న ఒప్పుకోడు!"

"మాబాగాఒప్పుకుంటాడు. నీకు ముట్టునెల ఎప్పుడు? పిచ్చిసిగ్గులుపడి నాప్రయత్నం పాడుచెయ్యకు! విదియనాటికా? అయితే ఆనాటికి బయట ఉండకు!"

"ఎట్లా?" అంది శారద రహస్యంగా.

"ఎవరితోనూ — మీ అమ్మతో చెప్పకుండా గదిపెయ్యలేవూ మూడు రోజులూ?"

"ఇంట్లో కలపనా?"

"మరేమీ ఫరవాలేదు ఒక్కసారికి. నేనా విషయం బాగా చదివాను. డాక్టర్ల నడిగాను. ఏమీ తప్పులేదు."

"తరువాత ?"

"నేను చేస్తాను. మనం పెళ్ళిచేసుకుంటే అంతా మననోట్లో ఉమ్మేస్తారు. ఇష్టమేనా ? నేను నిన్ను ఎప్పుడూ అంత అపేక్షగా చూడక పోవచ్చును. అదికూడా ఇష్టమేనా ? నేను నిన్ను కొట్టవచ్చును. ఏం...భేష్ !"

మళ్ళీ ఇంకోముద్దు పెట్టుకుని శారద మొహంమీద కుంకం తుడిచి తలలో పూలు లాగేసి, "నేను మళ్ళీ నీతో చెప్పేవరకూ నాతో మాటాడకు, సరేనా ?"

"సరేకాని, నేను పూలుపెట్టుకుంటే బాగాలేను బావా ?"

"చిలకల్లే ఉన్నావు ! లేకపోతే నేను ముద్దుపెట్టుకుంటానా ?"

"నాతో మాట్లాడకు, మతిమరుపుదానా !"

"చెప్పేదేముంది ? పార్వతీశం వేసిన అస్త్రం అమోఘంగా పని చేసింది. ఏకాదశి గడిచింది, ద్వాదశి గడిచింది. శారద వాకిటఉండలేదు. తల్లీ తండ్రీ రహస్యంగా మథనపట్టం మొదలుపెట్టారు. చాటుగా శారదను పరీక్ష చేశారు. ఆపిల్ల ఏప్రశ్నకూ సమాధానం చెప్పలేదు. భ్రూణ హత్యా మహాపాతకం చెయ్యవలసి వస్తుందా ఏమిట్రా భగవంతుడా! ఈ అపవాదు భరించట మెట్లాగని శారదతండ్రి వాపోవటం మొదలుపెట్టాడు.

"సనాతనధర్మాన్ని గురించీ, మతాచారాలను గురించీ విధవా వివాహాలు చెయ్యటంయొక్క బుద్ధితక్కువను గురించీ, ఇన్నిరోజులనించీ పార్వతీశం ఇస్తున్న ఉపన్యాసాలు మేనమామ మనసున నాటి ఆయన కతన్నిచూస్తే మంచిగురి ఏర్పడ్డది. ఈ విషయం అతని సలహా అడగ వలసిందే ననుకున్నాడాయన. చాలసేపు విషయం అర్థంకానట్టు నటించాడు పార్వతీశం. తరవాత మండిపడి మామను తిట్టటం మొదలు పెట్టాడు.

"మీ చనువులూ, ఆపేక్షలూ, నాకర్థంకావు. మీ స్కూలు పిల్లల కళ్ళన్నీ ఈ ఇంటిమీదనే ఉంటున్నై. అటువంటప్పుడు ఎంతజాగ్రత్తగా

ఉండాలి ? అయ్యయ్యో ! ఎంత అపకీర్తి ! ఎంతపాపం ! శిశుహత్యచేసి నరకానికి పోతావా ? చెయ్యక అపవాదుపడతావా ? రౌరవాదినరకాలు—"

"మామగారికి శరీరం కంపించి ముచ్చెమటలు పొయ్యటం మొదలు పెట్టింది.

"ఉండరా ! నాయనా ! నాకీ అపదతప్పే ఉపాయంచెప్పు ! నీ యింట కుక్కనై పుట్టి నీఋణం తీర్చుకుంటాను !"

"అపకతవక పనులన్నీచేసి ఉపాయం అడిగితే ఏంచెప్పను. నావల్ల కాదు" అన్నాడు పార్వతీశం.

"శారద తల్లిదండ్రులు అవస్థ వర్ణనాతీతం. పార్వతీశం వాళ్ళను కొంతబాధ పడనిచ్చి "ఒక్కఉపాయం లేకపోలేదు." అన్నాడు. ఏమిటది ? అన్నారు శారద తల్లిదండ్రులు ఏకగ్రీవంగా.

"ఎవరికైనా యిచ్చి వెంటనే పెళ్ళిచేస్తే సరి ! అపవాదు తప్పుతుంది. నరకం ఎట్లాగూ తప్పదు." "ఎవరు చేసుకుంటారు ?"

"దాన్ని గుంటూరుతీసికెళ్ళి ఎవర్నైనాచూసి అంటగడతాను."

ఈ ఏర్పాటుకు అంతా వప్పుకున్నారు. శారద కూడా.

శారదనుతీసుకుని పార్వతీశం గుంటూరువెళ్ళాడు. పదిహేనురోజుల కతని దగ్గిర్నించి ఉత్తరం వచ్చింది.

"మామగారికీ అత్తగారికీ నమస్కారములు. ఎంతవెతికినా శారదకు మొగుడు దొరకలేదు. ఇక తప్పక నేనే చేసుకున్నాను. అందుకొరకు మీరు నాకు చాలా కృతజ్ఞులై వుండవలెను...చెప్పటం మరిచిపోయినాను ఇవాళే శారద వాకిటుంది. రౌరవనరకంవిషయం మీకిక ఏమాత్రం భయంలేదు.

"ఒక్క సంగతిమాత్రం చెప్పాలి. వాళ్ళిద్దరూ ఈనాటికీ చాలా అన్యోన్యంగా ఉంటున్నారు — మనలో చాలామందికి అది చాతకానివిద్య !"

"కనక ఉంటారు" అన్నాను. "అవును! లేకపోరు!" అన్నాడు సూరి!